

Toespraak AFSCHEID Openbaar  
20 april 2018

Dames, heren ,jongens, meisjes heel veel dank dat jullie naar deze receptie gekomen zijn. Dat waardeer ik heel erg. En dat nog wel op een zonovergoten dag.

Ik mag het van tante Gemma geen afscheidsreceptie noemen. “Daar beginnen we nie aan, een afscheid,” zei ze me. “Ge gao gewoon deur, kom nou. En da meude zeggen, en zegter maor bij dank ik ut gezeed en.” Bij deze dus. Ik moet het een doorstart receptie noemen. En dat is deels ook zo want ik ben nu raadslid. En ieder die iets van gemeentebestuur afweet, weet dat de raad de baas is. Zo heeft elk nadeel zijn voordeel.

Maar het was helemaal niet de bedoeling dat we hier vandaag zouden staan.

Het was een spannende verkiezing, maar de uitslag was voor Groot Hontenisse er een om tevreden mee te zijn. Als je als wethouder , en daarmee ook als partij, een portefeuille hebt met daarin Perkpolder, de wmo, vooral Huishoudelijke Hulp, de jeugdzorg en onderwijs, dan ben je bezig met zaken die heel veel mensen raken. Waar politiek en inwoners van alles over vinden. En dat is ook wel gebleken. Maar het is ook een uitdagende portefeuille. Een portefeuille die echt gaat over de samenleving. Daarnaast deden er ook 3 partijen *meer mee* aan de verkiezingen. Dat alles betekende voor de verkiezingen extra hard werken om onze 3 zetels te behouden. En dat is gelukt. We waren de 4<sup>e</sup> grootste partij van Hulst , maar zijn een plaats opgeklommen. Daar waren en zijn we als Groot Hontenisse heel bij mee en trots op. Bij deze nogmaals mijn dank aan de kandidaten van Groot Hontenisse en onze kiezers die dit resultaat mogelijk hebben gemaakt.

De voorbije 4 jaar was er een college waarvan naar de buitenwereld het beeld werd gebracht van een goede klik, achter elkaar staan, opkomen voor elkaar. Een college waarvan meer dan eens werd gezegd dat we een collegiaal bestuur zijn. Besluiten worden niet door één wethouder genomen, maar met zijn allen. En dat *wás* ook zo en dat voelde goed. Een college waarin slechts één maal een meerderheidsbesluit genomen is. Verder een prima samenwerking. Dat werd breed uitgedragen door ons. En ik ben blij dat ik daar deel van mocht uitmaken.

Naar de verkiezingen toe zette het college zich ook zo in de schijnwerpers. Op de debatavond voor Omroep Hulst kwam dat ook tot uiting. Een van de discussieonderwerpen was het aantal wethouders. In de arena-discussie tussen Dennis/PH en JP/ABGH over het aantal wethouders 3 of 4, werd door JP gezegd: “ 4 wethouders.” En een halve wethouder “werkt niet, die moet toch volledig werken.” En dan de bijkomende kosten. Nee dat gaan we niet doen.

Na 21 maart was het op zaterdag 24 maart coalitiebespreking, en meteen dezelfde dag de beslissing hoe het nieuwe college eruit zou zien. Het was een lange puzzel werd gezegd. In tijd kan ik die constatering niet goed plaatsen.

In ons overleg met ABGH bleek Perkpolder geen breekpunt te zijn en was gezien eerdere ervaringen part time wethouders geen optie, zoals ook gezegd was bij Omroep Hulst.

Alle besluiten over Perkpolder in het college waren immers ook als collegiaal bestuur unaniem genomen. Inmiddels was ook JP toegetreden tot de Alg Verg van Aandeelhouders.

Eind januari hadden Adri, JP en ik, met daarbij ambtelijke ondersteuning, een laatste overleg met de ontwikkelaar, waarin overeenstemming werd bereikt over de koopontwikkelingsovereenkomst. Een staaltje van collegiaal bestuur.

Daarnaast moet de raad nog besluiten over de ophooggrond. Dus dat komt nog.

De grond waar al heel veel over gezegd is, het RWS-verhaal, de negatieve beeldvorming die via media gecreëerd werd, de in de krant aangekondigde motie van wantrouwen door coalitiepartij ABGH . Wellicht had ik het moeten zien als signalen. Daartegenover stond de standvastigheid v h college.

Helaas voor mij en Groot Hontenisse ging de politieke thriller die ik vorig jaar noemde, verder met de mededeling dat Groot Hontenisse geen deel zou uitmaken van een nieuw college.

Reden: Perkpolder. Er moet volgens de partijen in het nieuw college, partijen die in het college steeds unaniem het plan gesteund hebben, en de VVD die steeds in de raad het project volledig steunde, een frisse wind door dit project. Na de formatiebespreking en wetende dat onlangs de raad nog door het CDA werd opgeroepen achter het project te blijven staan, is dit op *zijn zachtst gezegd verrassend*. Wat de frisse wind wordt, is niet duidelijk. Een antwoord op deze vraag heb ik nog van geen van deze partijen gehad. Wel werd me door JP verteld dat ik te diep in het dossier zit. Dat is tot nu toe het enige antwoord en ik snap daar niets van. M.i. mag verwacht worden van een portefeuillehouder dat hij/zij meer dan andere wethouders extra kennis heeft van een project. Ik beschouw het als een compliment van JP, waarvoor dank.

Maar genoeg daarover voor dit moment. Het is nu een receptie met een lach en een traan. De traan heb ik genoemd, nu de lach, de zegeningen ( ik kom uit 't Heilig Land) van de voorbije periode.

Ik ben 4 jaar raadslid en 20 jaar wethouder geweest en in alle eerlijkheid moet ik zeggen dat ik dat nooit verwacht had. In Hontenisse was het ook elke 4j weer afwachten wie er in het college zou zitten. Daar werd druk gewisseld. Volgens mij zelfs tussentijds.

Toen ik 4j geleden voor de 5<sup>e</sup> keer de eed als wethouder aflegde, was pa er nog bij. Hij vertelde me, met zijn kennis van de verhoudingen en van de gemeentepolitiek dat hij nooit had gedacht dat ik aan mijn 5<sup>e</sup> periode zou beginnen. Bij het afleggen van de eed keken we elkaar aan. Hij was trots maar ook breekbaar. We wisten dat zijn gezondheid achteruit ging. We wisten dat het hoogst waarschijnlijk de laatste keer was dat hij in de raadszaal zo'n moment zou meemaken. Die blik van begrip naar elkaar staat nog altijd op mijn netvlies. Pa was politiek heel betrokken en kijkt nu ongetwijfeld mee. Ma volgt de politiek wat minder, maar als het om verkiezingen gaat ! Ik ben dan ook blij dat ma en ook opa en oma Roosendaal , de kinderen, hier samen met velen van ons gezin en familie aanwezig zijn.

Het begon voor mij begin jaren 80. Dorpsgenoot Jan Joossen was raadslid in Hontenisse. Het was de tijd dat ieder dorp probeerde een raadslid te hebben. Jan zat al enige tijd in de raad en keek al vooruit naar een opvolger vanuit ut durp. Hij vroeg me of ik daar belangstelling voor had. Ik vond dat een hele eer.

Toen Jan afscheid nam, kwam ik in 1994 in de raad v Hontenisse. Het beviel goed en het smaakte eigenlijk wel naar meer. De ambitie om wethouder te worden was geboren.

In 1997 werd mede door JP , zijn moeder Juul en Leo de Nijs bij de notaris Groot Hontenisse officieel ingeschreven als politieke partij. Na dat moment ging ik met JP , u raadt het, naar Messagie om een frietje. We hadden "ons verhaal" beloofd aan, tsja de wereld is klein, aan journalist Eugene Verstraeten, tegenwoordig Hulst Plus. Bij Messagie stond echter een andere journaliste die vroeg of we iets wisten over de geruchten over een nieuwe partij.

We konden, helaas voor haar, niets zeggen.

De verkiezingen in '98 verliepen buiten verwachting succesvol. We behaalden 4 zetels, van de 13. GH was meteen duidelijk aanwezig in Hontenisse.

Samen met het CDA hadden we 7 van de 13 zetels. Verkiezingsonderwerp was een nieuwe sporthal op Kloosterzande. Om een breed draagvlak te hebben, nodigden we AB uit, om zitting te nemen in het college. Met een luxe meerderheid van 11 tegen 2 zetels van Progressief Hontenisse, gingen we regeren. Ik begon als wethouder, onder een motto van Pippi Langkous: Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het kan. Toen ging dat nog. Dat is nu een stuk lastiger.

In die periode werd de Hontenissehal gerealiseerd. Het zwembad werd flink opgeknapt. Er werden diverse investeringen gedaan in dorpshuizen, onderwijs en peuterspeelzalen, adviesraden zagen het levenslicht, de rondweg Terhole werd gerealiseerd. Het nieuwe gemeentehuis werd uitgebreid, enz.. Het was een leerschool voor me.

Dat in een tijd dat besturen echt vele malen anders was dan nu. De afd Samenleving werd gerund door Jaap, Manuel en Peter. Beppie regelde de zaken voor SWO. Samenleving was soc zaken en alles wat toen onder welzijn en zorg viel. Gerund door enkele mensen.

Een kantoor had ik niet. Samen met weth Ben en Fons mochten we bij burgemeester Steenkamp en later Vogelaar op de burgemeesterskamer aan een grote tafel werken. We hadden wel alle 3 een postvak.

We werkten toen veel samen met Hulst. Bvb over de bibliotheek en over een back office sociale zaken Z VI. Geen gemakkelijk onderwerp. Dat blijkt ook vandaag de dag nog.

De herindeling kwam in zicht, burgemeester Steenkamp vertrok en burg Vogelaar kwam. De gemeente Hontenisse moest netjes en goed voorzien de nieuwe gemeente ingaan. En dat is ook gelukt, met dank aan het toenmalige college en de raad. En dank aan de goede samenwerking met burg Kessen en zijn wethouders en Hulsterse raad.

In november 2002 waren de verkiezingen en mede door de lijstverbinding met Groot Hulst kwamen we weer in de raad én het college van de nieuwe gemeente Hulst.

Daarin heeft Groot Hontenisse 4 opeenvolgende periodes deel mogen uitmaken van het college. Het was een openbaring om plots een eigen kantoor, vaste telefoon, computer te hebben. Ieder richt zijn kantoor in naar eigen inzicht en smaak. Zo ben ik fan van uitspraken, gezegden met wijsheden in. Die hingen in mijn kantoor en vaak waren die voor bezoek aanleiding om over te praten. Bvb Knowledge speaks, but wisdom listens. Of "morgen is vandaag."

Ik las enkele weken terug in de krant een voor mij nieuwe uitspraak van Klaas Dijkhof, een interessante man, met mooie uitspraken zoals: *We moeten volume niet verwarren met gelijk hebben.* Een uitspraak die je op meerdere manieren kunt interpreteren. In dit geval gaat het niet echt om geluid. Deze wijsheid hang ik thuis maar op.

Van een kleine organisatie, naar een grotere organisatie. Een organisatie waarvan steeds meer verlangd werd, met daarnaast nog stichtingen die veel werk voor ons doen. HvE is daar een sprekend voorbeeld van. Ook van hen is in de loop der jaren steeds meer gevraagd. Ook zij worden meegenomen in de rollercoaster van ontwikkelingen en slaan zich er doorheen. Complimenten.

Het gemeentebestuur in ons land heeft een enorme vlucht gemaakt en daar lijkt geen eind aan te komen. Het landelijk beleid houdt de gemoederen goed bezig. Men heeft veel vertrouwen in de gemeenten, wat betekent dat er meer taken naar ons zijn toegeschoven, helaas wel met minder geld.

Maar die tijden hebben we in de diverse colleges en raden goed doorstaan. Zeker in de tijd van dalende budgetten was dat moeilijk. Maar we kwamen er doorheen.

Ik moet wel zeggen dat de laatste 2 jaar wel erg heftig zijn geweest. De ontwikkelingen in bvb het onderwijs, in de Jeugdzorg, HH, Plan Perkpolder eisten enorm veel tijd en energie op, extra tijd en energie. Voor Jeugdzorg extra overleg in vakantietijd, voor onderwijs conference call vanuit Italië, voor Perkpolder was dat tot en met de Kerstdagen toe. Het vratt energie. Maar het was en is het waard.

De ambtelijke organisatie moet en moest in alle ontwikkelingen mee. Voor de burger speelt zich dat af achter de schermen, maar ik kan u verzekeren dat daar hard gewerkt wordt, van het maken van beleidsstukken, verordeningen, tot contacten met onze inwoners.

Terugkijkend is er veel gerealiseerd. Bvb bs Het Vogelnest, wat voor mij symbool staat voor het werken aan leefbaarheid in onze kernen. Triest te moeten zien dat de bs te Terhole moest sluiten omdat de financiering vanuit de overheid stopte. Onze strijd voor behoud van kinderopvang, basisonderwijs en voortgezet onderwijs. Zo belangrijk voor de vitaliteit van Z VI. De ontwikkeling van de bibliotheek, de prijs voor het beste ouderenbeleid van Nederland, en de prijs Pink Roccade. De jaarlijkse sportverkiezing, de culturele prijs. Werken aan de toegankelijkheid van onze gemeente voor mensen met beperkingen. Dingen die laten zien dat er in Hulst innovatief gedacht en gewerkt wordt, vooral samen gewerkt wordt.

Zo zijn er nog tal van zaken op te noemen.

Ook de dingen die ik vanuit mijn wethouderschap officieel mocht doen, zoals de indrukwekkende 4 mei herdenking op Kloosterzande, en de uitnodigingen van fanf Exclesior bij off gelegenheden, huwelijken, het IKW Hengstdijk, openingen, Michelstadt, enz. prachtig om op terug te kijken.

Het was mijn werk als wethouder.

Het is een verrijking geweest, en nog, om de samenleving te leren kennen, om mensen te ontmoeten van vrijwilligers tot ministers. En zelfs de koning en koningin wilden in de Sluiskiltunnel per se met ons college praten. Geweldig toch.

Het zijn de zegeningen die ik tel. Ik heb dat mogen doen dankzij de steun van de leden van mijn partij. Door samenwerking in de colleges, met de commissies, raad, ambtenaren, externe partijen, adviesraden, vrijwilligers, collega's en ambtenaren van andere gemeenten.

Vooraf dank aan mijn thuisfront, aan Ellen. Zeker de laatste 2 jaren waren hectisch, ik zat in een flow, en dan is het goed en nodig om een basis te hebben om op te kunnen steunen. En die was en is stevig.

Ik moet wel toegeven dat **dit** geen gemakkelijke periode is. Maar de steun die ik kreeg en krijg via telefoon, op straat, of in de voetbalkantine, FB, kaartjes, app, binnenlopen op kantoor enz is overweldigend en doet mij erg goed. En zeker jullie aanwezigheid hier. Er komt een nieuwe periode. Met veel uitdagingen voor onze gemeente. Ik wens ieder die daarbij betrokken is, in het belang van onze inwoners van jong t/m oud, een goede samenwerking en positieve resultaten toe.

Bedankt allemaal voor jullie komst en luisterend oor.  
Proost op 20j wethouderschap, proost op de toekomst.